

Meld en miljøregel runde 3

Forslag modtaget i perioden 12. januar 2010 – 7. december 2010

Hestehold	2
Regulering af landbrug.....	2
Annoncering af dispensationer	2
Annoncering af tillægsgodkendelser.....	2
Forurening fra husdyrbrug	3
Sagsbehandling af miljøansøgninger ved udvidelse af landbrug	3
Listepunkt om brænding af keramiske produkter.....	3
Gylleforsuring og krav om flydelag.....	4
Opbevaring af ensilage	4
De kommunale miljøopgaver	4
Udergødskning.....	6
Olietankbekendtgørelsen for listevirksomheder.....	6
Olietankbekendtgørelsen	6
Oliefyrspuljens frister	6
Spildevandsbassiner omfattet af § 3 i naturfredningsloven	7
Kommunernes planer for vandforsyningen	7
Nedsivningsanlæg	7
Forurening fra badning.....	8
Paragraf 3 jord	8
Affaldsgebyrer	8
Affaldsgebyrer	9
Affaldsgebyr	9
Affaldsbekendtgørelsen	9
Affaldsgebyr	10
Affaldsgebyr	10
Affaldsgebyr	10
Jordforurening.....	11
Dansk producentansvar	11
Autoværkstedsbekendtgørelsen	12
Dyrehold mere end 3 dyreenheder	12
Miljøbeskyttelsesloven	12
Husdyrloven	13
Retssikkerhedsloven – tvangsindgreb	13
Pleje af naturområder	14
Sejlads med vandscooter.....	14
Grøn afgift	15
Støj fra vindmøller	15
Prøvningsattest på brændeovne.....	15
Støj fra selskabslokaler	16
Væsentlighedskriteriet for luftforurening	16
Vandkvalitet.....	17
Planlovens sommerhusregler	17
Landzone og byzone.....	18
Betalingsregler for spildevandsforsyningsselskaber.....	18
Vandløbsloven	19
Retsinformation	19

Hestehold

Forslag: Der er et stort hul i lovgivningen vedr. hestehold. Når det er over 3 dyreenheder reguleres hesteholdet af husdyrloven og husdyrgødningsbekendtgørelsen. Når der er under 4 heste med føl reguleres det af bekendtgørelse om miljøregulering af visse aktiviteter. Når en nabo har 7 heste med føl, er der ingen lov til at regulere - ingen afstandskrav fra stald til nabo. Der var en lov vedr. hestehold mellem de andre 2 lovgivninger, men den udløb i 2006. Der mangler en lovregulering af området.

Svar: Miljøstyrelsen er opmærksom på problemet med, at erhvervsmæssige husdyrbrug under 3 dyreenheder p.t. ikke er underlagt generel regulering på linje med husdyrbrug over 3 dyreenheder.

Der blev derfor den 19. november 2010 sendt et forslag til ændring af husdyrgødningsbekendtgørelsen i høring, der vil bringe erhvervsmæssigt dyrehold under 3 dyreenheder ind under bekendtgørelsen. Dette forslag omfatter også de hestehold, som henvises til i forslaget. Alt afhængig af de høringssvar vi modtager til udkastet, forventer vi, at de nye regler for erhvervsmæssigt dyrehold under 3 dyreenheder kan træde i kraft i 1. halvår af 2011.

Regulering af landbrug

Forslag: Landbruget bør sidestilles med industrien og have tilsvarende krav til deres emissioner. Der er jo ingen, der accepterer et en industrivirksomhed sender urensset spildevand ud i kloakken. Men landbruget kan stort set uhindret sprede gyllen ud, hvoraf en betragtelig del løber direkte i vandløbene eller siver ned og ødelægger grundvandet. Vandplanerne giver ingen forbedring!

Svar: Der er gennem Vandmiljøplan I, II og III er sket en væsentlig reduktion i udledningen af kvælstof og fosfor. Evalueringen af vandmiljøplan II viste en reduktion i kvælstofudvaskningen fra midten af 1980'erne til 2003 på 48 %.

I Grøn Vækst 2.0. aftalen indgår det, at landbruget skal reducere udledningen af kvælstof med yderligere 19.000 tons kvælstof inden 2015. Med den såkaldte husdyraftale, der blev indgået med KL i februar 2009, indgik det, at der skulle afvikles yderligere 2.000 tilsyn på husdyrbrug. Der er derfor sket en øget indsats for at føre tilsyn og håndhæve miljøreguleringen af husdyrbrug.

Annoncering af dispensationer

Forslag: Kan det passe, at kommunerne skal annoncere en dispensation til f.eks. udvidelse af m² på en allerede eksisterende virksomhed? Kommunerne er klar over, at der skal gives en dispensation, hvis arbejdet påbegyndes inden miljøgodkendelsen er meddelt. Men er det også nødvendigt at annoncere den? Spørgsmålet gælder også, hvis der etableres en ny virksomhed i et allerede lokalplanlagt område - skal denne dispensation til påbegyndelse af bygge- og anlægsarbejdet også annonceres?

Svar: Med hensyn til offentliggørelse, skal der i medfør af godkendelsesbekendtgørelsens § 20, stk. 2 foretages offentlig annoncering, når der træffes afgørelse om godkendelse. Dette være sig både når der træffes afgørelse om godkendelse af påbegyndelse af en virksomhed og godkendelse af ændring af en eksisterende virksomhed.

Dette betyder samtidig, at såfremt en kommune ønsker at give en dispensation til påbegyndelse af bygge- og anlægsarbejdet jf. miljøbeskyttelseslovens § 33, stk. 2, skal denne ikke annonceres.

Annoncering af tillægsgodkendelser

Forslag: Hvor går grænsen for, hvornår en tillægsgodkendelse skal annonceres? Eks.: En eksisterende virksomhed udvider med et spånanlæg, og der skal derfor fastsættes en B-værdi for træstøv - skal denne tillægsgodkendelse annonceres? Hvor går grænsen - kan kommunen selv fastsætte en bagatelgrænse for hvornår, der skal annonceres? Der laves en del tillægsgodkendelser, og der kunne derfor spares en del tid og penge, hvis de ikke skulle annonceres.

Svar: Med hensyn til offentliggørelse, skal der i medfør af godkendelsesbekendtgørelsens § 20. stk. 2 foretages offentlig annoncering, når der træffes afgørelse om godkendelse jf. miljøbeskyttelseslovens § 33, stk. 1. Dette være sig både når der træffes afgørelse om påbegyndelse af en virksomhed og ændring af en eksisterende virksomhed.

Dette betyder med andre ord, at når der træffes afgørelse om godkendelse skal dette annonceres. Bagatelgrænsen går således der, hvor der træffes afgørelse om ikke-godkendelse.

Miljøstyrelsen vil herefter overveje, om der skal ske en regelændring således, at der sker en lempelse i forhold til annonceringen af mindre godkendelser.

Forurening fra husdyrbrug

Forslag: I Danmark har man inden for landbruget i en længere periode øget produktionen af husdyr, selvom det er ubæredygtigt i forhold til omgivelserne. Tilsyneladende er landbruget ikke i stand til selv at udvikle det værktøj, der er nødvendigt for at rette op på de skader, der allerede er sket, og tilsyneladende er der heller ikke politisk vilje til at rette op på det. Man bør centralisere produktionen til ganske få enheder – placeret således, at der er grobund for at udnytte spildproduktionen ved bl.a. at lave biogas, gødning i tørstof og få rensede de mængder uønskede stoffer fra til destruktions, som ellers ville forurene vor undergrund og omliggende farvande.

Svar: Husdyrgodkendelsesloven sikrer, at der stilles krav til, at husdyrbrugene ikke må forurene væsentligt.

Sagsbehandling af miljøansøgninger ved udvidelse af landbrug

Forslag: Jeg er landmand, og kunne godt tænke mig at købe en ejendom i området, der er udbudt til salg. Jeg vil gerne have lov til at gøre ejendommen økologisk og etablere et økologisk sohold på 400 søer svarende til ca. 105 dyreenheder. Er samtidig meget indstillet på en plan for naturforsknelse /miljøbeskyttelse på ejendommen.

Kommunerne har ikke bemyndigelse til at forhåndsgodkende et projekt af ovennævnte karakter. Der kræves en miljøansøgning med forventeligt 12 – 24 måneders sagsbehandling. Resultatet er, at projektet ikke kan gennemføres, da jeg naturligvis ikke kan (eller vil) låne et tocifret millionbeløb til at købe en ejendom, som jeg ikke ved, om det bliver muligt at anvende til det, jeg ønsker. At indsende miljøansøgning på et projekt på anden mands ejendom med deraf følgende omkostninger i 100.000 kroners klassen og satse på at ejendommen stadig er til salg om 6, 12 eller 30 måneder, når sagen er behandlet, er vel ikke en fremgangsmåde, der kan betegnes som hensigtsmæssig for nogen parter.

Det skal være muligt ud fra en projektbeskrivelse og en seriøs kontakt til – og forhandling med - kompetent myndighed at få et ja (evt. betinget af visse projektilpasninger) eller nej til et givet projekt. Der er efter mine begreber nødt til at være et element af sund fornuft og helhedsbetragtning i forvaltningen. Resultatet af en sag som skitseret ovenstående er, at man enten opgiver at videreudvikle sin virksomhed eller alternativt søger udenfor landets grænser.

Svar: Regeringens husdyraftale med KL har sikret et grundlag for rimelige sagsbehandlingstider for miljøgodkendelse af husdyrbrug. Aftalen indebærer at sagsbehandlingstiden for mellemstore brug ikke overstiger 6 måneder og for større brug ikke overskrider 9 måneder.

Listepunkt om brænding af keramiske produkter

Forslag: I godkendelsesbekendtgørelsen (BEK nr 1640 af 13/12/2006) bilag 1 står listepunkt B 103. *"Virksomheder, der fremstiller keramiske produkter ved brænding, f.eks. tagsten, mursten, ildfaste sten, fliser, stentøj, porcelæn, klinker, glaserede rør, samt molerværker, hvis virksomheden har en produktionskapacitet på mere end 75 tons pr. dag, eller hvis virksomheden har en ovnkapacitet (ovnstørrelse) på mere end 4 m³ og en sættekapacitet på mere end 300 kg pr. m³. (i)"*

Listepunktet er hentet fra IPPC-direktivet, hvor medlemslandene kan vælge mellem at skrive 'og' eller 'eller' mellem betingelserne '75 tons pr. dag' og 'ovnkapacitet (ovnstørrelse) på mere end 4 m³'. I Danmark er valgt 'eller', som betyder, at selv helt små hobbyværksteder bliver omfattet af IPPC-

¹direktivet. F.eks. skal keramikunstnere have mulighed for en sjælden gang i mellem at brænde store emner, og har derfor brug for en ovn større end 4 m³. Derfor bliver de omfattet af IPPC direktivet, som er kompliceret EU-regulering rettet mod de største virksomheder og forurenere i Europa. Ved at rette 'eller' til 'og' kan sikres, at de store virksomheder forbliver omfattet, mens de små kan reguleres efter behov.

Svar: Dette emne har været behandlet under revisionen af IPPC-direktivet. Det blev bl.a. taget op af DI, og resultatet er blevet, at EU's listepunkt er blevet ændret. MST vil følgelig revidere listepunktet i godkendelsesbekendtgørelsen i forbindelse med implementering af IPPC-direktivet i 2011-12.

Gylleforsuring og krav om flydelag

Forslag: Når der etableres gylleforsuring på en bedrift, kommer ph-værdien så langt ned, at der ikke vil fordampe ammoniak fra gyllebeholdere. Det vil samtidig ikke være muligt at holde naturligt flydelag på forsuret gylle. Det vil derfor give god mening at fjerne krav om flydelag i besætninger, der bruger gylleforsuring. Man kan selvfølgelig sige, at der skal etableres fast overdækning, men når der ikke er nogle fordampning, kan pengene bruges på at forbedre miljøet andre steder på bedriften. Er det muligt at fjerne kravet om flydelag på gyllebeholdere med forsuret gylle?

Miljøstyrelsen opmærksomme på, at det er vanskeligt at etablere flydelag på forsuret gylle. Det er, som skrevet i forslaget, ikke nødvendigvis hensigtsmæssigt at stille krav herom, idet forsuring har en dokumenteret effekt på ammoniakfordampningen. Imidlertid har forsuring ikke nogen effekt på lugt, hvilket er en del af baggrunden for kravet om fast overdækning. Endvidere er der nogle udfordringer i forhold til tilsyn og kontrol forbundet med en lempelse af kravet om fastoverdækning. Der kan f.eks. være nogle vanskeligheder i forhold til husdyrbrug, hvor kun en del af gyllen forsures, eller hvis anlægget pga. nedbrud er ude af drift i en periode. Miljøstyrelsen har i efteråret 2010 igangsat en omfattende revision af husdyrgødningsbekendtgørelsen. Reglerne om fast overdækning indgår som en del af revisionen, der forventes afsluttet i 2011.

Opbevaring af ensilage

Forslag: I bekendtgørelse om husdyrbrug og dyrehold for mere end 3 dyreenheder, husdyrgødning, ensilage m.v. lyder det i § 13, stk. 1: '*Kravene gælder også for ensilagepladser til opbevaring af ikke-saftgivende ensilage.*' Det undrer, da en producent med fx støbt plads uden afløb, ikke må opbevare ikke-saftafgivende wrap på pladsen. Han må derimod gerne placere wrap-ballerne på jorden udenfor den støbte plads. Det må da alt andet lige være bedre, at wrap-ballerne lå på fast bund, uanset om der ikke er afløb, sideafgrænsning eller randbelægning. Kravet er selvfølgelig bare, at det ikke er saftafgivende... Ellers skulle reglen lyde, at ensilage altid skulle opbevares på en dertil indrettet plads/silo og aldrig direkte på jorden.

Svar: Konkret i forhold til Wrap-baller er problemet, at de kan være saftgivende. Går der derfor hul på en balle og de f.eks. står på en vaskeplads, der kan have afløb til dræn, er der risiko for udledning af ensilagesaft direkte til vandløb.

Miljøstyrelsen er derfor på vej med et byggeblad, der giver tilladelse til, at balleensilage (også kaldet wrapballer) må opbevares på befæstede pladser såsom beton- eller asfaltpladser uden randbelægning og uden afløb. Ballerne må dog ikke åbnes på pladsen.

De kommunale miljøopgaver

Forslag:

Kommunens tilsynsopgaver:

1) Begrebet anmeldte virksomheder² (bilag 1) forsvandt ud af lovgivningen med bekendtgørelse om miljøregulering af visse aktiviteter. Dog undtaget i brugerbetalingsbekendtgørelsen³, hvor bilag 1 har overlevet som virksomheder, hvor brugerbetaling kan opkræves. Disse virksomheder har i dag ingen

¹ Integrated Pollution Prevention and Control

² bilag 1 i bekendtgørelse nr. 367 af 10/05 1992

³ bek. nr. 463 af 21/05 2007

særstilling i miljøbeskyttelsesloven, selv om de selvfølgelig på et tidspunkt blev udvalgt som en række virksomheder, hvor miljøproblemer kunne forudses, men dog ikke bære en godkendelsespligt. Der bruges i dag store ressourcer på miljøtilsyn på disse virksomheder, men nytten af tilsynene er meget sparsomme. I den synlige del af kommunen er der en lang række virksomheder i transport- og lagerbrancherne. Der føres ikke tilsyn på disse virksomheder, da de stort set aldrig i dag involverer et garageanlæg. Tilsyn på denne type virksomheder kunne være lige så relevante som bilag 1 virksomhederne.

2) Autobranschen har ændret sig meget de senere år, mange mindre autoværksteder er lukket, og langt hovedparten af de tilbageblevne har absolut ingen behov for de regelmæssige tilsyn. De fleste værksteder er af høj standard, og emnet under de fleste tilsyn har hidtil været affald. Langt de fleste autoværksteder bortskaffer affald forskriftsmæssigt, og den nylig ændrede affaldslovgivning lægger også op til, at kommunens indflydelse på affaldsordningerne ændres, så virksomhederne selv, inden for nye rammer, træffer et valg om, hvorledes de selv ønsker at bortskaffe affaldet.

Det foreslås derfor, at autoværksteder og bilag 1 virksomheder ikke længere får regelmæssige tilsyn, men at det er op til kommunen selv at udvælge virksomheder, hvor tilsyn er relevant. Ligeledes bør autoværksteder og bilag 1 virksomheder fjernes fra brugerbetalings-bekendtgørelsen.

Svar: Forslaget om kommunens tilsynsopgaver er i tråd med flere af de forslag, der er fremkommet i det afbureaukratiseringsprojekt, der i øjeblikket gennemføres af Finansministeriet, Miljøministeriet og KL.. Det blev i efteråret 2010 besluttet, hvilke af forenklingsforslagene, som Miljøministeriet vil arbejde videre med.

Kommunens opgaver med miljøgodkendelser af virksomheder:

En række aktiviteter bør fjernes fra listen i godkendelsesbekendtgørelsen. Det giver ikke længere nogen væsentlig miljøgevinst at miljøgodkende eksempelvis kommunale containerpladser og jern- og metalforarbejdende virksomheder over 1000 m². Virksomhedsaktiviteter med standardvilkår kunne med fordel blive reguleret af regler angivet i et miljøreglement eller en bekendtgørelse. Det virker næsten altid overflødigt at skrive miljøgodkendelsen, selv om kommunen altid tilføjer et støjvilkår. Reglerne i miljøreglementet skal så selvfølgelig altid af kommunen kunne suppleres med eksempelvis støjrænseværdier, hvis der er behov herfor.

Svar: Miljøstyrelsen vil i efteråret 2010 revurdere listepunkterne i bilag 1 og 2 til godkendelsesbekendtgørelsen samt bilag 1 til brugerbetalingsbekendtgørelsen. Her vil forslaget blive vurderet.

VVM

VVM reglerne er placeret som en del af planlovgivningen, men efterhånden foretages der screeninger for selv de mindste ændringer af erhvervsvirksomheder, hvor en flytning af virksomheden overhovedet ikke er relevant, og hvorom det på forhånd med sikkerhed vides, at den ikke kan føre til et krav om kommuneplantillæg med tilhørende VVM redegørelse. Selv om det er et EU direktiv, så er direktivet eksempelvis indført i tysk lovgivning på en måde, der i høj grad afviger fra indførelsen i dansk lovgivning. Det foreslås derfor, at de centrale myndigheder ændrer praksis for, hvornår screeninger skal udføres.

Forslaget vurderes at være i strid med VVM-direktivet og kan ikke imødekommes. VVM-reglerne er i Danmark implementeret som en del af kommuneplanlægningen.

VVM-reglerne og VVM-direktivet er ikke begrænset til større anlæg men til projekter, der undertiden må antages at kunne påvirke miljøet væsentligt. Direktivet indeholder to bilagslister over projekttyper. Et bilag 1, som indeholder projekttyper, som altid antages at kunne påvirke miljøet væsentligt – og derfor altid er VVM-pligtige, og et bilag 2, som også indeholder små projekttyper, hvor der på grundlag af en række nærmere angivne kriterier fra sag til sag skal tages stilling til, om det konkrete projekt må antages at kunne påvirke miljøet væsentligt – og i givet fald er VVM-pligtigt.

Denne stillingtagen til om et projekt opført på bilag 2 er VVM-pligtigt kaldes også en screeningsafgørelse.

Kommunale genbrugspladser er optaget på direktivets bilag 2 og derfor er screeningspligtige. Imidlertid vil en god kommunal planlægning af placeringsmuligheder for genbrugspladser naturligt inddrage de miljøkriterier, som skal indgå i screeningen, hvorfor screeningsopgaven reelt må betragtes, som et naturligt led i den kommunale beslutningsproces. VVM-reglerne medfører i de tilfælde, hvor der gennem placeringen er taget hensyn til miljøet alene en offentliggørelse af den kommunale beslutning om ikke at gennemføre en VVM-procedure med mulighed for klage over retlige forhold.

Forslaget om at ændre på hvornår der skal udføres screeninger, kan derfor ikke støttes.

Undergødskning

Forslag: Den lovmæssige undergødskning på 15 % er konkurrenceforvridende og næppe i overensstemmelse med gældende EU-ret. Det samme gælder de foreslåede tiltag i vandplaner og grøn vækst. Vi har halveret kvælstofoverskuddet og behøver ikke flere stramninger. Intet andet EU-land har lovmæssig undergødskning og intet andet land tolker og implementerer vandplanerne så stramt, som Danmark gør.

Svar: Tiltag i vandplanerne over for kvælstof er fastlagt for at opfylde vandrammedirektivets krav om god økologisk status i kystvande samt nitratdirektivet. Den reducerede gødsknings-norm er fastlagt som en del af Vandmiljøplan III aftalen, og tjener ligeledes til at opfylde vandrammedirektivets krav om god økologisk status for kystvande samt nitratdirektivet. Det vurderes derfor, at der ikke skal ændres i disse regler, der implementerer direktiverne. Der er andre lande i EU, fx Holland, som har kvælstofnormer under det økonomisk optimale.

Olietankbekendtgørelsen for listevirksomheder

Forslag: Olietankbekendtgørelsen gælder ikke for virksomheder, der har en miljøgodkendelse. Det betyder, at de paragraffer der står i olietankbekendtgørelsen skal skrives ind i miljøgodkendelsen, eller de skal meddeles ved påbud. Kravene er således de samme, men der er unødigt bøvl med at meddele dem. Der kan være lige så mange vilkår for en olietank, som der er for resten af virksomheden. Ikke ligefrem noget, der fremmer læsevenligheden og overskueligheden af en miljøgodkendelse (3 siders afskrift fra olietankbekendtgørelsen).

Svar: Bekendtgørelsen søges ændret i første halvdel af 2011, således at den også gælder for listevirksomheder.

Olietankbekendtgørelsen

Forslag: Det foreslås at olietankbekendtgørelsen kommer til at gælde for overjordiske tanke på listevirksomheder med den tilføjelse, at for disse kan godkendelsesmyndigheden sætte supplerende krav, der er relevante i forhold til det konkrete anlæg. Begrundelsen er, at det er bureaukratisk at lave tillægsgodkendelserne på listevirksomheder med samme krav som i olietankbekendtgørelsen.

Svar: Miljøstyrelsen er ved at se på, hvordan denne ændring af bekendtgørelsen kan udføres. Der forventes at ske en ændring i 1. halvdel af 2011.

Oliefyrspuljens frister

Forslag: Jeg har søgt om tilskud fra 'oliefyrspuljen', som åbnede d. 1/3 2010. Hensigten var at udskifte oliefyret med en varmepumpe (luft til vand), men i bedste fald kunne man vente svar på tilskuddet efter to uger. Jeg kontaktede min kommune for at få forlænget fristen for sløjfning af jordtanken med en måned, men kommunen meddelte, at det ikke er muligt. For ikke at foretage noget ulovligt, var det derfor nødvendigt at bestille en ny olietank og fortsætte med det gamle fyr. De 2 frister for sløjfning og tilskud hænger desværre ikke sammen.

Svar: Det er uheldigt, at tidsfristerne "modarbejder" hinanden, men det er ikke muligt at ændre dette i olietankbekendtgørelsen, da dette vil kræve accept fra oliebranchen som finansierer forsikringsordningen, og denne kan ikke opnås.

Spildevandsbassiner omfattet af § 3 i naturfredningsloven

Forslag: En virksomhed har - som et dybt integreret del af sit spildevandssystem for overfladevand - etableret et udlignings- og sedimenteringsbassin placeret opstrøms et sikringssystem bestående af vandbremse, olieudskiller og afspærringsventil. Efter nogle år vokser der diverse vandplanter i spildevandsanlægget. Det får kommunen til at erklære spildevandsbassinet for omfattet af Naturfredningslovens § 3 om beskyttede naturtyper med de restriktioner og det bureaukrati, det medfører. Virksomheden anker afgørelsen til Naturklagenævnet, men får ikke medhold. Nu er spildevandsbassinet så et beskyttet område, selvom det er en del af spildevandsanlægget! Det medfører at næste gang, der skal etableres et bassin med samme formål, bliver det givetvis i beton eller membran og dermed skabes ikke et lille "åndehul" for dyr og planter. Jeg har fået oplyst, at nogle kommunale spildevandsselskaber ligefrem bruger ressourcer på at trimme og klippe vegetationen i sådanne bassiner, for at undgå § 3 registrering. Reglerne bør ændres så spildevandsanlæg ikke kan § 3 registreres.

Svar: Naturbeskyttelseslovens § 3 beskytter søer og vandhuller større end 100 m² i areal og som har udviklet et naturligt dyre- og planteliv. Det er ikke søens oprindelse eller benævnelse, men det tilknyttede dyre- og planteliv, der afgør om søen er beskyttet.

Sædvanlig vedligeholdelse er tilladt efter bestemmelserne, medens indgreb, der rækker udover dette, kræver en forudgående dispensation fra kommunen. Hvis bassinet er anlagt med betonbund og sider eller lignende, så der ikke udvikler sig et naturligt dyre- og planteliv, vil det ikke blive omfattet.

En løsning indenfor de eksisterende lovgivningsmæssige rammer er på forhånd at kontakte kommunen og aftale konkret udformning af projektet, formål, vandkvalitet, løbende vedligeholdelse mv., så der ikke opstår kontroverser i forhold til natur- og miljøbeskyttelseslovgivning.

Det vurderes, at der med anvendelse af den ovenstående løsning ikke vil være behov for den foreslåede ændring.

Kommunernes planer for vandforsyningen

Forslag: Kommunen udarbejder planer for vandforsyningen med tidsfølge for, hvornår de almene vandværker udfylder planen. Men hvorledes håndhæves loven, hvis det almene vandværk intet foretager sig?

Svar: Planer, herunder tidsplaner, for vandforsyningen reguleres af vandforsyningslovens kapitel 3 om planlægning. Planlægningen efter vandforsyningsloven er ikke i sig selv bindende for vandforsyningerne. Kommunalbestyrelsen gennemfører indsatsplanerne, og skal som myndighed lægge retningslinjerne i en indsatsplan efter vandforsyningslovens § 13 til grund for afgørelser.

Håndhævelse af indsatsplanerne foregår derfor indirekte i forbindelse med, at kommunalbestyrelsen træffer afgørelser efter vandforsyningsloven. Kommunalbestyrelsen kan med hjemmel i loven fx meddele tilladelse til vandindvinding, træffe afgørelse om ændring i og bortfald af retten til vandindvinding, foretage tilsyn med vandforsyninger og meddele påbud og forbud.

Kommunalbestyrelsen skal også påse, at loven overholdes. Efterkommes kommunalbestyrelsens påbud eller forbud ikke inden den frist, der er fastsat i afgørelsen, kan kommunalbestyrelsen gennemføre det for den ansvarliges – vandforsyningens – regning, eller der kan ved dom pålægges bøde.

Vandforsyningerne har således ikke pligt til at foretage sig noget alene på grundlag af indsatsplanlægningen og tilhørende tidsplan. Der vil derfor kun være et grundlag for håndhævelse, hvis kommunalbestyrelsen har truffet afgørelse efter vandforsyningsloven.

Nedsivningsanlæg

Forslag: Efter afbureaukratisering af byggeloven er sagsbehandling af byggetilladelser for ukompliceret byggeri begrænset. Men hvis man vil etablere en nedsivningsanlæg såsom en faskine, skal man stadig indhente en nedsivningstilladelse. Dermed er sagsbehandlingen flyttet fra

byggesagsafdelingen til miljøafdelingen. I lighed med § 8 tilladelse efter jordforureningsloven bør bekendtgørelsen ændres, så det ikke er nødvendigt med en nedsivningstilladelse, hvis grunden ikke er kortlagt som forurenet, og der kun skal nedsive tag-/overflade vand fra utrafikerede områder.

Svar: Årsagen til, at der skal meddeles en tilladelse til nedsivning for lokale faskiner er bl.a. at sikre, at der ikke nedsives i områder, der er uegnet til nedsivning, og at der ikke opstår overfladiske afstrømning til naboer. Hvis der ikke var en tilladelse, ville kommunen ikke kunne håndhæve vilkår og gribe ind over for uhensigtsmæssigheder. Reglen fastholdes derfor.

Forurening fra badning

Forslag: Vi skal ikke forurene søerne og havene med alt den badning! Forbyd badning!

Svar: Naturstyrelsen vurderer, at et evt. forbud mod badning vil være uden betydning for forureningsniveauet.

Paragraf 3 jord

Forslag: En jagtforening, som ejer en flugtskydningsbane, er kommet i den situation, at den jord som banen ligger på, er blevet lavet om til § 3-jord. Dette er sket, uden at der blev rettet direkte henvendelse til ejeren, men kun annonceret i lokal aviser, hvilket ejer ikke har set. Problemet er nu, at værdien på jorden fra den ene dag til den anden er faldet til 0 uden kompensation, samt pålægning af en udgift ved at skulle holde området i den stand, som der foreskrives.

Svar: Naturbeskyttelseslovens § 3 har til hensigt at beskytte en række naturtyper herunder eksempelvis enge og overdrev.

Hvorvidt et areal er omfattet af naturbeskyttelseslovens § 3 afhænger af, om arealet på tidspunktet for indgrebet faktisk opfylder de biologiske kriterier for at være en beskyttet natur. Det betyder, at et areal både kan vokse ind og ud af beskyttelsen. Der er således ikke krav om, at arealet skal udpeges eller at ejer skal underrettes om, at et område er omfattet af naturbeskyttelseslovens § 3. En afgørelse om et areals status, truffet af kommunen, kan påklages til Natur- og Miljøklagenævnet.

Hvis et området bliver omfattet af naturbeskyttelseslovens § 3, er det ikke tilladt at ændre på områdets tilstand, uden at have fået dispensation fra kommunen. Dog kan man ifølge vejledningen til naturbeskyttelsesloven, normalt uhindret fortsætte den hidtidige benyttelse af arealet uden dispensation.

Dog vil det være en klar overtrædelse af naturbeskyttelseslovens § 3 at fjerne eller ødelægge hele eller dele af naturtypen herunder enkelte planter.

Det vurderes ikke, at der skal ændres på naturbeskyttelseslovens § 3, som følge af forslaget.

Affaldsgebyrer

Forslag: Med det nye affaldsgebyr fordobles det årlige affaldsgebyr for små håndværksmestre. Byggebranchen er hårdt medtaget, og drukner i gebyrer, nu også affaldsgebyr. Gebyret har endda ikke noget med affaldsmængden at gøre, men er baseret på branchekoder.

Svar: I 2007 blev der indgået en bred politisk aftale om omorganisering af affaldssektoren, herunder reglerne om kommunernes gebyrfastsættelse og gebyropkrævning.

Hensigten med reglerne er at sikre, at den, der producerer affald, selv betaler for at komme af med det. Det er således ikke længere husholdningerne, der betaler for virksomhedernes affald. Ligeledes blev der skabt ensartede principper for kommunens beregning af affaldsgebyrerne, og der er endvidere etableret et system, så virksomheder, der ikke benytter genbrugspladsen, kan blive fritaget for at betale gebyret.

På den måde har man skabt rammen for, at virksomhederne har ens konkurrencevilkår. Det er i den forbindelse vigtigt at være opmærksom på, at virksomhederne tidligere oplevede store forskelle fra kommune

til kommune. Nogle virksomheder havde overhovedet ikke adgang til genbrugspladsen i visse kommuner, mens andre havde adgang, og betalingen herfor var meget varierende.

Affaldsgebyrer

Forslag: En virksomhed bruger ikke genbrugspladsen, da den har aftale med lokalt firma, som tager sig af alt genbrugsmateriale. Virksomheden kan ikke bruge genbrugspladser i kommunen uden et kort fra kommunen. Virksomheden har ikke et kort, men skal stadigvæk betale gebyret. Kommunen oplyser, at virksomheden ikke kan slippe for gebyret, da den kan komme og vil bruge pladsen. Hvordan kan det være at der opkræves et gebyr for genbrugsplads, når det er tydeligt, at virksomheden ikke har adgangskort til pladsen?

Svar: Kommunens fastsættelse af affaldsgebyrer sker efter miljøbeskyttelseslovens § 48 og underlagt princippet om hvile-i-sig-selv, hvilket betyder, at kommunen kan få dækket sine omkostninger gennem opkrævning af gebyrer, men kommunen må ikke optjene et overskud heraf.

Det følger af affaldsbekendtgørelsens regler, at kommunen, som udgangspunkt skal opkræve affaldsgebyr hos alle de virksomheder, der er i kommunen og som er opført i CVR-registret. En række af de gebyrer, som betales er såkaldte rådighedsgebyrer, hvor virksomhederne betaler for, at kommunen stiller forskellige ordninger til rådighed for kommunens virksomheder, herunder adgang til genbrugspladsen. Det er op til kommunen at fastsætte gebyrstørrelsen på baggrund af kommunens egen opgørelse af omkostningerne til ordningerne.

Affaldsgebyr

Forslag: Et enkeltmandskonsulentfirma med en studerende til hjælp i nogle få timer om måneden har hjemmekontor. Det har fået en henvendelse fra kommunen om erhvervsaffald. Firmaet vurderer dog, at det producerer en minimal mængde af affald – fx en ny pære i lampen. Alle ydelser forberedes elektronisk og afleveres hos kunden elektronisk.

Svar: Det følger af affaldsbekendtgørelsen, at kommunerne, som udgangspunkt skal opkræve affaldsgebyr hos alle virksomheder, der er i kommunen, og som er opført i CVR-registret. En del af de gebyrer som betales er såkaldte rådighedsgebyrer, hvor virksomhederne betaler for, at kommunen stiller forskellige ordninger til rådighed for kommunens virksomheder, herunder adgang til genbrugspladsen. Det er op til kommunen at fastsætte gebyrstørrelsen på baggrund af kommunens egen opgørelse af omkostningerne til ordningerne.

Hensigten med reglerne er at sikre, at den, der producerer affald selv betaler for at komme af med det. Det er således ikke længere husholdningerne, der betaler for virksomhedernes affald. Ligeledes blev der skabt ensartede principper for kommunens beregning af affaldsgebyrerne og der er endvidere etableret et system, så virksomheder, der ikke benytter genbrugspladsen, kan blive fritaget for at betale gebyret.

På den måde har man skabt rammen for, at virksomhederne har ens konkurrencevilkår. Det er i den forbindelse vigtigt at være opmærksom på, at virksomhederne tidligere oplevede store forskelle fra kommune til kommune. Nogle virksomheder havde overhovedet ikke adgang til genbrugspladsen i visse kommuner, mens andre havde adgang og betalingen herfor var meget varierende.

Affaldsbekendtgørelsen

Forslag: Kommunerne bør ikke være forpligtet til at genere virksomhederne - og sig selv - med ressourcekrævende sagsbehandling uden nogen miljøværdi. I en kommune søger over 4000 af 8000 virksomheder affaldsgebyrfritagelse. I den situation er den eneste rigtige løsning enten at kræve betaling for faktisk brug af f.eks. genbrugspladsen eller at kræve betaling uanset brug eller ej. Et system med fritagelsesansøgning bør som hovedregel kun forekomme, når andelen af virksomheder, der søger gebyrfritagelse er noget mindre end 25 %

Svar: Reglerne om erhvervsaffaldsgebyret, herunder reglerne om gebyrfritagelse har baggrund i den brede politiske aftale om omorganisering af affaldssektoren, der blev indgået i 2007.

Hensigten med reglerne er at sikre, at den, der producerer affald, selv betaler for at komme af med det. Det er således ikke længere husholdningerne, der skal betale for virksomhedernes affald. Med reglerne er der endvidere skabt ensartede principper for kommunens beregning af affaldsgebyrerne, og der er etableret et system, så virksomheder, der eksempelvis ikke benytter genbrugspladsen, kan blive fritaget for at betale den del af gebyret.

Affaldsgebyr

Forslag: Bekendtgørelsen danner grundlag for kommuners arbejde herunder opkrævning af div. gebyrer, derfor skal den naturligvis være rimelig, retfærdig og gennemskuelig. Så vidt jeg tolker bilag 7, har Miljøstyrelsen forsøgt at friholde ikke-forurenende virksomheder fra unødigt bøvl. Men listen over branchekoder mangler 70.22.00, virksomhedsrådgivning. Denne type virksomhed arbejder stort set på samme måde som nogle af de virksomheder, der er optaget på listen, fx 74.30.00, oversættelse eller 86.90.30, psykologisk rådgivning. Jeg mener at undtagelseslisten bilag 7 ville vinde i klarhed, hvis kriterierne for listen var tydelige.

Svar: Opregningen i affaldsbekendtgørelsens bilag 7⁴ bygger på erfaringer fra blandt andet Århus Kommune, og bilaget er derudover udtryk for Miljøstyrelsens vurdering af virksomheder, der antages ikke at have en egentlig affaldsproduktion. Det skal bemærkes, at fritagelsen i henhold til bilag 7 kun gælder for virksomheder med 0-1 ansatte.

Affaldsgebyr

Forslag: Hele CVR registeret har fået en regning for affaldsgebyr. Der er stor forskel fra kommune til kommune. Mange deler adresse med mange CVR-numre og mange af dem smider ikke engang deres eget madpakkepapir ud.

Svar: Det er korrekt, at alle virksomheder, der er registreret i CVR-registret bliver opkrævet erhvervsaffaldsgebyr, medmindre virksomheden er omfattet af undtagelsesbestemmelsen, jf. affaldsbekendtgørelsens § 62. Reglerne om erhvervsaffaldsgebyret udspringer af den brede politiske aftale, der blev indgået i 2007, og har til hensigt at sikre at den, der producerer affald, selv betaler for at komme af med det. Det er således ikke længere husholdningerne, der skal betale for virksomhedernes affald. Med reglerne er der endvidere skabt ensartede principper for kommunens beregning af affaldsgebyrerne, og der er etableret et system, så virksomheder, der eksempelvis ikke benytter genbrugspladsen, kan blive fritaget for at betale den del af gebyret.

Det påpeges i forslaget, at der er skævheder i den fordelingsnøgle som afgør, hvor meget den enkelte virksomhed skal betale for at komme af med affaldet på genbrugspladsen. Fordelingsnøglen er fastlagt i den politiske aftale, der som nævnt blev indgået i 2007.

Affaldsgebyr

Forslag: Virksomhederne i landet skal være med til at betale for brugen af genbrugsstationer, men satser og opkrævning bør være mere fair. Det er urimeligt, at en håndværker skal betale ca. kr. 5.500 årligt i erhvervsaffaldsgebyr, mens et firma med 10 ansatte håndværkere kan slippe med ca. kr. 7.500 årligt. Denne fordeling favoriserer større firmaer i helt urimelig grad. At opkræve gebyret med tilbagevirkende kraft er heller ikke rimeligt. Virksomhederne bliver jo nødt at fakturere erhvervsaffaldsgebyret videre til kunderne, hvilket ikke er muligt med tilbagevirkende kraft. Gebyret bør varsles i god tid, således at virksomheder kan nå budgettere og opkræve den ekstra udgift. Eller ændre affaldspraksis, hvis dét er, hvad den enkelte virksomhed ønsker. Dernæst er det langt fra alle virksomheder, der bruger genbrugsstationerne. Der må være nemmere mulighed for undtagelse for disse virksomheder.

Svar: Det påpeges, at der er skævheder i den fordelingsnøgle som afgør, hvor meget den enkelte virksomhed skal betale for at komme af med affaldet på genbrugspladsen. Fordelingsnøglen er en del af den brede politiske aftale der blev indgået i 2007. Aftalen ligger tillige til grund for reglerne om kommunernes gebyrfastsættelse og gebyropkrævning.

---

⁴ Fritagelse for affaldsgebyr – branchekoder, jf. § 62, stk. 1

Hensigten med reglerne er at sikre, at den, der producerer affald, selv betaler for at komme af med det. Det er således ikke længere husholdningerne, der skal betale for virksomhedernes affald. Med reglerne er der endvidere skabt ensartede principper for kommunens beregning af affaldsgebyrerne, og der er etableret et system, så virksomheder, der eksempelvis ikke benytter genbrugspladsen, kan blive fritaget for at betale den del af gebyret.

Jordforurening

Forslag: Hvem har ansvaret, hvis et renseri medfører jordforurening?

Svar: Med reglerne efter miljøbeskyttelsesloven og jordforureningsloven er der i dag udbygget en regulering af forurenende virksomheder, så forurening undgås. For eksempel er der for renserier fastsat særlige regler for etablering og drift, hvor det også tages i betragtning om renseriet er i boligejendomme eller erhvervsjendomme.

Skulle der alligevel ske forurening er der i dag efter jordforureningsloven et ubetinget forurenersansvar for virksomheder, så man bedre end tidligere kan få den ansvarlige til at rydde op.

Dansk producentansvar

Forslag: I forbindelse med indberetninger til Dansk Producent Ansvar, skal der udarbejdes ledelseserklæring og ved en omsætning over 1 mio. kr. også en revisorerklæring. Hvorfor er denne grænse sat ved 1 mio. kr., når grænsen for revisionspligt ligger på 3 mio. kr. Derudover medfører indberetningerne og erklæringerne et stort administrativt arbejde og uforudsete udgifter. Hvad er årsagen til disse indberetninger? Hvad vil konsekvensen være, hvis ikke disse indberetninger foretages? Det materiale, som I formidler er på ingen måde let at forstå. Hvis indberetningerne skal munde ud i en betaling til en eller anden myndighed, er der så ikke mulighed for at fastsætte denne betaling på anden og nemmere vis?

Svar: Elektronikaffaldsbekendtgørelsen stiller krav til producenter og importører af elektrisk og elektronisk udstyr om, at de i forbindelse med indberetning af markedsførte mængder skal indsende en revisorerklæring alternativt ledelseserklæring.

Revisorerklæringerne har til formål at sikre, at indberettede mængder er retvisende for virksomheden, da de bliver kontrolleret af en uvildig efter en fast standard. Revisorerklæringen udføres bl.a. for at sikre, at der ikke sker en konkurrencemæssig skævvridning mellem producenterne og importørerne, hvad angår pligter til affaldshåndtering, herunder tilbagetagning af tildelt elektronikaffald. Visse dele af elektronikaffaldet kan have en positiv markedsværdi i form af tungmetaller, jern m.v., ligesom der tilsvarende er udgifter ved transport samt visse former for affaldshåndtering. Med erklæringerne undgås en skævvridning af de omkostninger og indtægter, som følger af producentansvaret for udstyr til brug for husholdningsbrug. For så vidt angår markedsført udstyr til erhverv er der ikke krav om revisorerklæring.

Med hensyn til beløbsgrænsen på 1 mio. kr. kan Miljøstyrelsen oplyse, at beløbsgrænsen vedrører den årlige omsætning af elektrisk og elektronisk udstyr omfattet af producentansvar. Mange virksomheder producerer eller importerer typisk også andre former for produkter, som ikke indgår i kategorien elektrisk og elektronisk udstyr, og en del af dem vil formentlig i forvejen være omfattet af krav om revisors revidering af årsrapporten. Ved den næste revision af bekendtgørelsen vil Miljøstyrelsen overveje, om grænsen skal flyttes.

Kravet er, at revisor skal attestere de markedsførte mængder af elektrisk og elektronisk udstyr til brug for husholdninger. Disse mængder skal producenter og importører i forvejen indberette til producentregistret. Producenter og importører skal således i forvejen - og uanset kravet om revisorerklæringen - opgøre ovenstående oplysninger. Revisors opgave er at foretage en efterfølgende kontrol heraf samt afgive erklæringen. Revisor skal ikke opgøre alle mængder og dermed igennem samme procedure som producenten og importøren. Revisor skal alene foretage mellem 10-20 stikprøver afhængigt af andelen af varenumre omfattet af producentansvaret.

For så vidt angår systemernes brugervenlighed kan det oplyses, at DPA-System, som er Miljøstyrelsens registeransvarlig på producentansvarsområdet, har implementeret en helt ny udgave af det gamle system. Konsekvensen af ikke at opfylde kravet om revisorerklæring hhv. ledelseserklæringen er politianmeldelse med henblik på bødeforelæggelse. Der er desuden risiko for at blive udtaget til ekstra kontrol. Såfremt der ønskes vejledning i reglerne eller systemerne, kan DPA-System kontaktes på info@dpa-system.dk eller på telefon 33 77 91 91.

Autoværkstedsbekendtgørelsen

Forslag: 100 meter reglen i autoværkstedsbekendtgørelsen er forældet. Der er stor forskel på de rustbeskyttelsesprodukter, der bruges i dag i forhold til dem, der var til rådighed i 1989. Fx er Tectyl på vandbasis til undervogn og 0 % opløsningsmiddel til hulrum. Der er ingen lugtgener overhoved.

Svar: Lokaliseringskravet for autolakerere og undervognsbehandlere er fastsat på grundlag af erfaring med, at disse aktiviteter ofte fører til gener hos naboerne. De 100 meter er fastsat, fordi myndighederne ikke ønsker at virksomheder etablerer sig, hvor de vil føre til gene. Autoværkstedsbekendtgørelsen er en generel regulering af autoværkstederne samlet. Som sådan er det derfor ikke muligt at tage individuelle hensyn til enkelte virksomheder. Reguleringen har fordele ved, at samfundet ikke bruger resurser på at stille individuelle miljøkrav ved at udarbejde miljøgodkendelser, samt at alle værksteder møder samme krav fra myndighederne, så konkurrencevilkårene er ens for alle. Da der er op mod 7000 autoværksteder i Danmark, ville der være tale om et stort resurseforbrug samfundsmæssigt set, hvis man skulle miljøgodkende samtlige virksomheder. Derfor vil afstandskravet blive fastholdt, da afskaffelse ville føre til mange miljøproblemer på landsplan. Miljøstyrelsen vurderer, at beskyttelsesniveauet er proportionelt med miljørisikoen og at den valgte reguleringsform stadig er den rigtige.

Dyrehold mere end 3 dyreenheder

Forslag: Både stald til heste og mødding til hestegødning skal have afløb til en tank. Dette er overflødigt, da alle bruger så meget halm eller andet strøelse, at der ikke siver nogen saft ud.

Svar: Hovedreglen er, at stalde og opbevaringsanlæg skal være indrettet med fast bund og afløb. Miljøstyrelsen kan tillade anlæg, der ikke overholder kravene under forudsætning af, at det kan dokumenteres at der ikke er en miljømæssig risiko forbundet hermed. Der skal endvidere foreligge et byggeblad, der giver rammerne for indretning og drift. Miljøstyrelsen undersøger i øjeblikket om der er grundlag for at udarbejde et sådan byggeblad for indretning af stalde uden bund til hestehold.

Miljøbeskyttelsesloven

Forslag: Ifølge miljøbeskyttelseslovens § 85 kan tilsynsmyndigheden træffe afgørelse om, at et konstateret forhold er af underordnet betydning, og dermed undlade at behandle forholdet. For at udnytte kommunernes ressourcer ordentligt burde en tilsvarende bestemmelse gælde i tilladelsessager. Der er således ikke nogen administrativ bagatelgrænse for tilladelser efter miljøbeskyttelseslovens § 19 og § 28. Det betyder, at kommunerne i princippet ikke kan undlade at behandle selv de mindste udledninger af eksempelvis tag- og overfladevand. En hjemmel til at træffe afgørelse om, at forholdet er af underordnet betydning, og ikke kræver godkendelse, er ønskelig. Når lovgiver har tillid til at kommunerne kan administrere en bagatelgrænse indenfor tilsynsarbejdet burde samme tillid kunne udvises vedr. godkendelser.

Svar: Inden for miljøbeskyttelseslovens område er der på nogle områder krav om tilladelse eller godkendelse. Eksempelvis er der krav om miljøgodkendelse for visse forurenende virksomheder. Bilag 1 og 2 i godkendelsesbekendtgørelsen angiver hvilke virksomheder, der skal have en miljøgodkendelse. På flere områder er virksomhedernes størrelse et kriterium for krav om miljøgodkendelse. Dette emne vil blive drøftet i Virksomhedsudvalg II, som ministeren har lanceret. Arbejdet forventes afsluttet sommeren 2011.

Derudover vil Danmark i forbindelse med implementering af et nyt direktiv (Industrial Emission Directive) overveje listen over godkendelsespligtige virksomheder, herunder ud fra en risikovurdering.

Mht. de øvrige tilladelser i miljøbeskyttelsesloven kan eksempelvis nævnes miljøbeskyttelseslovens § 19. Som det fremgår af bestemmelse kræves der alene en tilladelse, hvis der er risiko for en forurening. Der er

derfor indbygget en risikovurdering i bestemmelsen, hvilket også delvist kan betragtes som en bagatelgrænse. Der skal altid foretages en konkret vurdering, om forholdet er omfattet af § 19.

Husdyrloven

Forslag: Husdyrgodkendelseslovens § 81 siger:

”En klage over en tilladelse efter § 10, godkendelse efter §§ 11, 12 eller 16 eller dispensation efter § 9 har ikke opsættende virkning, medmindre Miljøklagenævnet bestemmer andet, jf. dog stk. 3.

Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1 indebærer ingen begrænsninger i Miljøklagenævnets adgang til at ændre eller ophæve en påklaget tilladelse, godkendelse eller dispensation.

Stk. 3. En tilladelse efter § 10 eller godkendelse efter § 11 eller § 12, der indeholder vilkår efter § 27, stk. 1, nr. 3, og stk. 2, må ikke udnyttes før klagefristens udløb. En klage over tilladelser efter § 10 eller godkendelser efter § 11 eller § 12, der indeholder vilkår efter § 27, stk. 1, nr. 3, og stk. 2, har opsættende virkning, medmindre Miljøklagenævnet bestemmer andet.”

Denne regel bør ændres, så den opsættende virkning som udgangspunkt kun omfatter den del af godkendelsen/tilladelsen, som der er stillet vilkår til efter § 27 stk. 1, nr 3 og stk. 2.

Svar: De nuværende regler om opsættende virkning er blandt andet udformet for at sikre, at en landmand har ét klart og gennemskueligt grundlag for sine investeringer og omlægninger af driften. Reglerne medfører, at en klage enten har opsættende virkning for hele afgørelsen, eller at den ikke har det for nogen dele af afgørelsen.

Dette skal også ses i sammenhæng med den udnyttelsesfrist, der skal fastsættes i en godkendelse og reglen om, at den del af godkendelse, der ikke har været udnyttet i tre på hinanden følgende år bortfalder. Hvis det vælges, at lade en klage have opsættende virkning for kun en del af en afgørelse, vil det have den følgevirkning, at disse frister begynder at løbe på forskellige tidspunkter for godkendelsen: ét tidspunkt for den del af afgørelsen, der kan udnyttes med det samme, fordi der ikke er opsættende virkning på denne del af afgørelsen, og et andet for den del af afgørelsen, der først kan udnyttes, når klagenævnet har truffet afgørelse.

Dette er vurderet ikke at være tilfredsstillende for hverken landmand eller kommune. Laves en sådan løsning, kan det være svært for en landmand at gennemskue, hvilke dele af projektet, der ikke er pålagt opsættende virkning, og som han derfor kan gå i gang med at bygge og sætte i drift. For kommunen vil det give anledning til bureaukratisk bøvl på et senere tidspunkt end i dag, f.eks. i forbindelse med forlængelse af en udnyttelsesfrist.

Når det så er sagt, er det klart, at en klage med opsættende virkning godt kan give anledning til praktiske problemer. I forhold til problemerne ved den alternative løsning, vurderes den eksisterende ordning dog som den mest hensigtsmæssige.

Retssikkerhedsloven – tvangsindgreb

Forslag: Jeg fører tilsyn med virksomheder. Det er som regel mest hensigtsmæssigt at aftale tilsynet på forhånd, men når man skal være så formel som retssikkerhedsloven foreskriver, bliver virksomhedsfolkene noget betuttede over bl.a. paragrafhenvisninger, og de går ofte i forsvarsposition. Vi har jo reglerne i forvaltningsloven, som jeg mener, er beskyttelse nok. Vi aftaler ofte tilsynet pr telefon - sender evt. en bekræftende mail. Men retssikkerhedsloven kræver ekstra arbejde, og virker overflødig.

Svar: Retssikkerhedsloven henhører under Justitsministeriets område. Baggrunden for retssikkerhedsloven er at forbedre borgernes og virksomhedernes retssikkerhed i tilfælde, hvor borgere og virksomheder er forpligtet til at meddele visse oplysninger til det offentlige.

Det er hovedreglen, at et tilsyn skal varsles med 14 dage, mens uvarslet tilsyn er undtagelsen. Miljøstyrelsen gør opmærksom på, at kommunen ved en forudgående underretning kan se bort fra 14 dages fristen, hvis virksomheden giver samtykke til, at der gives underretning med en kortere frist, eller hvis virksomheden selv beder om straks eller snarest, at der gennemføres et tilsynsbesøg. Samtykke kan gives skriftligt eller mundtligt.

Miljøstyrelsen har udsendt en orientering omkring denne problemstilling til alle kommuner. Orienteringen kan også findes på Miljøstyrelsens hjemmeside (www.mst.dk)

Pleje af naturområder

Forslag: Det lyder spændende med den nye Naturstyrelse! Håber det må give en bedre administration af vore naturområder. Det er ikke til gavn for naturen/biodiversiteten, at naturområder administreres af så mange forskellige aktører. Der mangler virkelig fælles fodslag mellem de forskellige instanser: Miljøministeriet, Fødevareministeriet, kommuner, lodsejere m.fl. og der er ikke meget forståelse for, at naturpleje koster penge. Det kan ikke passe, at det offentlige vil have penge for at få deres naturarealer afgræsset, og at alt står stille, indtil vi får lavet nye Natura2000 planer i 2012!

Svar: Naturstyrelsen er glade for at kunne bidrage til Miljøministeriets arbejde for en bedre natur, også hvad angår naturpleje af Danmarks lysåbne arealer. I kommentaren nævnes økonomien omkring naturplejen, og det er et væsentligt aspekt. Naturstyrelsen er ved at afslutte et projekt "Sikring af de lysåbne, plejekrævende naturtyper i Danmark", som er et projekt, hvor styrelsen i samarbejde med dygtige forskere fra DMU, LIFE og GEO fra KU, samt både offentlige og private aktører, har forsøgt at få samlet den nyeste viden omkring naturplejen. Dette arbejde vil blive lagt op på nst.dk, så snart det er færdigt.

Med hensyn til at det offentlige tager betaling for græsningsrettigheder, kan der her kun svares for de arealer, som Naturstyrelsen administrerer. Naturstyrelsen har stor glæde af at få hjælp til naturplejen fra private naturplejere. Det er alle lige fra fuldtidslandmænd til folk på hobbyplan, som forpagter arealer til deres dyr på Naturstyrelsens arealer. Langt størsteparten af disse arealer bortforpagtes på baggrund af et udbud. Det kan ske via den lokale presse eller fx via hjemmesiden græsning.dk. Det er en helt generel politik, at de goder, som NST forvalter på hele samfundets vegne forsøges solgt til markedspris. Når noget sættes i udbud, så går aftalen til den højstbydende. Desuden følger der i mange tilfælde mulighed for at søge støtte og tilskud til forpagtningsaftalen, og dette er også medvirkende til, at et bud på en forpagtningsaftale er positiv.

Sejlads med vandscooter

Forslag: Reglerne om, at al sejlads med vandscooter er så godt som forbudt i danske farvande, er forældede. En vandscooter er ikke mere støjende eller usund for miljøet end en almindelig speedbåd. Måske disse forveksles med jetski? En nyere godkendt vandscooter er ca. 3,5 m lang, og har de samme sejlegenskaber som en fuldt lovlig jetbåd, som er en meter længere. De to fartøjer har samme motor, og forskellen er at man på en vandscooter sidder ovenpå, som på en motorcykel. En vandscooter er nemmere at fragte og tage op i vandet. Desuden bruger den ikke så meget brændstof som en stor almindelig speedbåd, når man trækker vandski og deslige.

Svar: Højesterets afsagde en dom i november som konkluderer, at reguleringen af vandscootersejlads er i strid med EU-rettens regler om den fri varebevægelighed, fordi den danske ordning for regulering af vandscootersejlads går videre end nødvendigt for at sikre hensyn til mennesker og miljø. Derfor er Miljøministeriet nu i gang med at se på, hvordan man kan ændre regelgrundlaget for vandscootersejlads.

Reglerne, som beskrevet ovenfor, gælder indtil Miljøministeriet laver nye regler, men Højesterets dom gør, at politiet ikke kan straffe borgere for at sejle på vandscootere uden tilladelse. Det er dog stadigvæk forbudt at sejle i internationale naturbeskyttelsesområder, som er udpeget i mange lavvandede områder. Du kan finde en oversigt over de internationale naturbeskyttelsesområder på Miljøportalen her: <http://kort.arealinfo.dk/> ved at klikke på "Natura 2000".

Selvom EU-rettens regler om den fri varebevægelighed skal overholdes udtaler EU i en konkret sag om vandscootersejlads i Sverige følgende:

"Vandscootere kan på grund af deres udstødning og støjemissioner og den kendsgerning, at der kan køres med dem i områder med ruge- og ynglepladser, fremkalde miljøskade. På baggrund af vandscooterens mangfoldige negative indvirkninger på miljøet, som alle de intervenerende regeringer har henvist til, er en national regel, der begrænser anvendelsen af vandscootere, uden tvivl egnet til at beskytte miljøet"

Miljøministeriet har tidligere udtalt følgende om vandscooterens genepåvirkninger:

"Grunden til, at der gælder særlige forhold for vandscootere frem for andre fritidsfartøjer er, at vandscootere er af en særlig beskaffenhed, idet der er tale om fartøjer, der blandt andet på grund af bedre manøvredegytighed og hurtigere accelerationsevne kan forårsage væsentlig anderledes påvirkning af miljøet end sædvanlige motoriserede fritidsfartøjer. Desuden stikker vandscooterne ikke så dybt i vandet som for eksempel speedbåde, og dette bevirker, at vandscootere kan færdes i områder, der ikke er tilgængelige for speedbåde eller andre motorbåde, så som rørskovområder eller andre lavvandsområder med stor betydning for fuglelivet. Endelig kan en vandscooter søsættes fra for eksempel en strand, hvorimod speedbåde kræver søsætning fra en havn ved et slæbested. Der er således større mulighed for at sejle med vandscootere frem for andre fritidsfartøjer på sårbare steder."

Grøn afgift

Forslag: Hvorfor kan gamle benzinbiler uden katalysatorer gå fri af en forureningsafgift i modsætning til en 2 år gammel dieselbil med de bedste og nyeste motorer. Gamle benzinbiler både sviner og lugter da mere end en nyere dieselbil!

Svar: Ældre benzinbiler uden katalysatorer forurener med kvælstofoxider (NOx), kulbrinter (uforbrændt benzin) og kullite (CO), mens moderne dieselbiler uden partikelfilter forurener med sodpartikler og NOx. Af disse forskellige stoffer er det sodpartiklerne, der er mest sundhedsskadelige.

Dertil kommer, at man i dag kan eftermontere partikelfiltre på dieselbiler, mens det kræver motorjusteringer at eftermontere katalysatorer på benzinbiler. Formålet med afgiften på de 1000 kr., om året er at fremme eftermontering af partikelfiltre på dieselbiler uden partikelfilter. Afgiften er dermed rettet imod den del af forureningen fra biler, der er mest sundhedsskadelig, og som kan nedbringes med tilgængelig teknologi.

Støj fra vindmøller

Forslag: Man undrer sig over, at man har en regel, der sikrer at nyopstillede vindmøller står 600 m fra eksisterende boliger. Derved opstiller man vindmøller alle de steder, der ikke er støj i forvejen og dermed til størst gene. Opstillede man dem nær store trafikveje ville støjen ikke være til gene, da den ville drukne i trafikstøj eller andet.

Svar: Der er en temmelig lang række forhold, som bestemmer, hvor man kan forvente at få lov til at stille en vindmølle op. De relevante for ovenstående forslag er:

- Cirkulære om planlægning for vindmøller. Her fastlægges en minimumafstand til nabobeboelse på 4 gange møllens totalhøjde for at undgå miljøgener, især lys og skygge, men også i nogen grad støj.
- Vindmøllebekendtgørelsen har ikke en afstandsgrænse, men den fastlægger *bindende* støjgrænser for vindmøller. Når man anmelder en vindmølle til kommunen, skal man eftervise, at den overholder bekendtgørelsens støjkrav både ved enkeltliggende boliger og ved evt. områder for beboelse.
- Vejdirektoratet har oplyst, at der af hensyn til nedfaldende is skal overholdes en minimumafstand til overordnede veje og jernbaner på mindst 1,7 gange totalhøjden, dog mindst 250 m.

Det er ikke til at finde en fast grænse på 600 m til boliger, som nævnt i forslaget, men for de største vindmøller på markedet i dag bliver 4 gange totalhøjden tæt derved. Det er korrekt, at det vil være fordelagtigt, hvis møllerne kunne stå og støje på steder, hvor der i forvejen er meget støj, eksempelvis ved de store veje. Men det er nødvendigt at tage hensyn til andre forhold som fx sikkerheden på vejene, når man skal opføre vindmøller. Der er dog ikke noget til hinder for, at der opstilles vindmøller andre steder, hvor der i forvejen er støj. Miljøstyrelsen vil være opmærksom på dette, når vi rådgiver om støj fra vindmøller.

Prøvningsattest på brændeovne

Forslag: Jeg bor til leje i et hus, hvor jeg ikke tror, at ejeren har en prøvningsattest på det brændefyr, der er opstillet. Hvordan skal jeg forhold mig til det? Har man mulighed for at finde ud af, om der ligger en attest?

Svar: Miljøstyrelsen har ikke registreret, om den enkelte kedel/brændeovnsejer har en prøvningsattest.

Du skal finde ud af, hvornår kedlen/brændefyret er opsat. Hvis det er sat op og taget i brug før 1. juni 2008, skal der ikke foreligge nogen prøvningsattest. Efter denne dato skal der foreligge en prøvningsattest. Den,

der er ansvarlig for et tilsluttet anlæg, skal opbevare prøvningsattesten, så længe fyringsanlægget er tilsluttet.

Du er velkommen til at kontakte Miljøstyrelsen, hvis du har yderligere spørgsmål. Miljøministeriets Informationsservice kan kontaktes på telefon 70 12 02 11 eller mail info@mim.dk.

Støj fra selskabslokaler

Forslag: Et selskabslokale støder op til vores lejlighed, og vi er udsat for støj herfra, fx råben, høj musik, borde, der flyttes, folk, der trapper i gulvet. Vi har fået lavet en støjmåling i lejligheden, som viser at støjen fra selskabslokalet er på 60dB. Bebyggelsen er fra før 1982. Jeg har tidligere kontaktet Miljøministeriet, hvor jeg fik en pjece, som hedder "stop støj selskabslokaler musikvelokaler forsamlingshuse". Kan det passe, at man har sat støjgrænsen fra klokken 22.00 til 06.00 op fra 25dB til 60dB, som mit boligselskab påstår? Jeg har fået af vide, at den pjece jeg fik, ikke gælder mere.

Det er ikke til at se af din beskrivelse, om selskabslokalet er et, der lejes ud til alle mulige - og så er det en virksomhed, eller om det er boligselskabets eget selskabslokale. Kun hvis det er en virksomhed, har kommunen mulighed for at gribe ind og give påbud om at få dæmpet støjen.

Miljøstyrelsen har ikke ændret sin vejledende grænseværdi for støj af den slags. Når man ser på støjen indendørs, er grænseværdien stadig 25 dB om natten fra kl. 22 til kl. 07.

Hvis den generende støj kommer fra elektrisk forstærket musik, er det ret enkelt at få sat en "lydafbryder" op, som slukker, når det bliver for højt. Men hvis det er skramlen og trampen, der generer, skal der nok en ombygning til for at forbedre støjforholdene.

Væsentlighedskriteriet for luftforurening

Forslag: Som ekspertvidne i en straffesag har jeg på foranledning af den tiltalte foretaget en røggasanalyse på hans træfyrede kedelanlæg. Analysen viste en udledning langt under kravet til Svanemærket. Den tiltalte blev på trods af min rapport og på trods af kommunens miljømedarbejders vidneudsagn om, at der ingen miljømæssige problemer er ved anlæggets drift, idømt bøde og krav om forhøjelse af den i forvejen meget høje skorsten - alene på baggrund af formuleringen i Miljøstyrelsens vejledning om, hvad væsentlig forurening er; nemlig "synlig eller lugtende røg". Synlig røg kan være damp, hvilket ikke er muligt at undgå fra en træfyret enhed. Heller ikke selvom der, som i det pågældende tilfælde, fyres med knastørt træ. Formuleringen i vejledningen bør derfor efter min mening ændres til " idelugtende røg".

Det er beklageligt, at privatpersoner som investerer over 300.000 kr. i effektiv træfyring og solvarme, og rent faktisk gør det rigtig godt, kan dømmes til at opgive deres anlæg for at lukke damp ud. Omkostningerne til at forhøje skorstenen for 3. gang vil løbe op i ca. samme beløb, og det giver ingen garanti for, at han ikke igen vil møde nye krav. Afgørelsen blev i øvrigt truffet på baggrund af én enkelt klager, som ikke mødte op i retten, mens 4 andre naboer frivilligt mødte op som vidner for at støtte den tiltalte.

Svar: Det er korrekt, at vanddamp fra skorstenen, som i langt de fleste tilfælde vil være synlig, ikke kan betragtes som en væsentlig forurening.

Miljøministeren har i 2007 svaret Folketinget, hvornår en forurening er væsentlig: "Når kommunen skal vurdere en konkret forurening, bør den som udgangspunkt gennemføre tilsyn på stedet og vurdere, om røgen kan forlade skorstenen uden synligt eller lugtende røgnedslag hos naboer. Hvis dette ikke er tilfældet, vil der efter Miljøstyrelsens opfattelse være grundlag for at meddele påbud efter miljøbeskyttelsesloven § 42."

Det vigtige er at bemærke, at det er hos naboerne, at der ikke må være synlig eller lugtende røg, og at der er tale om røgnedslag. Men det er i sidste ende op til kommunen at afgøre om forureningen er væsentlig.

Vandkvalitet

Forslag: Forslag om at fjerne/erstatte § 29 i Bekendtgørelse om vandkvalitet og tilsyn med vandforsyningsanlæg⁵ stk. 3:

"Ejeren af det almene vandforsyningsanlæg skal mindst én gang om året offentliggøre oplysninger omfattet af stk. 1, nr. 1 og nr. 6, i et trykt medie, som er til rådighed for alle forbrugere af vand fra det almene vandforsyningsanlæg, f.eks. et omdelt lokalblad, en lokal vejviser eller en husstandsomdelt folder. Det skal af det offentliggjorte materiale fremgå, hvor og hvordan forbrugeren kan indhente yderligere oplysninger om forhold under stk. 1, nr. 2-5."

Det er i forslaget til "Handlingsplan til sikring af drikkevandskvaliteten" omtalt den omfattende dokumentation for vandkvaliteten i danske vandværker, som i dag er tilgængelig for den enkelte borger. I forslaget er det anført at "I dag findes der dog ikke et samlet sted, som på en let og overskuelig måde giver overblik over vandkvaliteten lokalt". Denne erkendelse må bero på, at det er erkendt, at mange vandværker ikke opfylder kravet i § 29, med mindre erkendelsen går på at vandværkerne ikke er i stand til at udtrykke sig "let og overskuelig(t)"

Informationspligten, der er pålagt iht. § 29, opfyldes kun sjældent. Det er mit indtryk, at de fleste vandværker anser informationsvejen, dagspressen eller folder, for at være forældet og unødvendig oven i den information, der allerede ligger på vandværkshjemmesider samt i Jupiterdatabasen. Med henblik på at øge tilgængeligheden til information fra disse foreslås det, at der åbnes mulighed for at kontaktudvalg/vandråd i kommunen eller sammenslutninger af vandværker, kan rapportere vandkvalitet på en fælles hjemmeside som alternativ til påbuddet i § 29. Dette vil formodentlig øge retsefterlevelsen, øge borgernes adgang til oplysninger om vandkvalitet på lokalt niveau og forenkle et sæt regler.

Svar: Det forventes, at § 29 i bekendtgørelsen om vandkvalitet og tilsyn med vandforsyningsanlæg vil blive opdateret ved en kommende revision af bekendtgørelsen.

Det foreslås i revisionen, at der også skal være mulighed for at opfylde sin oplysningspligt om vandforsyningen og om drikkevandets kvalitet ved én gang om året – fx i forbindelse med årsafslæsnings eller fakturering - at underrette alle forbrugere om, at oplysningerne er offentliggjort på vandforsyningens hjemmeside. Der skal dog også være muligt at få oplysningerne tilsendt, da det stadig ikke er alle borgere, der har adgang til en hjemmeside.

Planlovens sommerhusregler

Forslag: Følgende citat kan findes på Venstres hjemmeside: *"Mulighed for at konvertere sommerhuse til helårsbeboelse. Danskere med et sommerhus bliver nogle gange så forelskede i huset, at de ønsker at flytte dertil permanent. Det kan dog ikke lade sig gøre, hvis huset har status som sommerhus. Derfor skal katapultkommunerne have mulighed for – efter ansøgning fra borgere – at ændre status for et sommerhus til helårsbeboelse."* Godt forslag som jeg dog ikke kan se nævnt i regeringens "Danmark i balance" Jeg foreslår, at de 29 udkantkommuner får denne mulighed.

Svar: Regeringens strategi "Danmark i balance i en global verden" vil give yderområderne gode muligheder for helårsboliger, men omfatter ikke det citerede forslag.

Planlovens § 40 forbyder helårsbeboelse i sommerhuse i sommerhusområder, og er begrundet i, at sommerhusområder skal fastholdes til ferie- og fritidsanvendelse og ikke overgå til helårsbeboelse, så de mister deres rekreative værdi. Det vil medføre pres for udlæg af nye sommerhusområder på de åbne kyster, hvilket er i strid med ønsket om, at de danske kyster fortsat skal udgøre en væsentlig natur- og landskabsressource. Forbuddet er også en vigtig del af den lovgivning, der regulerer udlændinges adgang til at købe fast ejendom i Danmark, og som er beskyttet af den danske EU-særregel "sommerhusprotokollen". Der kan i særlige tilfælde dispenseres fra forbuddet efter planlovens § 40, stk. 2, og pensionister har ret til helårsbeboelse efter 8 års ejerskab, jf. lovens § 41. Regelsættet ændres derfor ikke.

---

⁵ BEK nr. 1449 af 11/12/2007 § 29

Landzone og byzone

Forslag: Findes der en fast regel om, hvornår man lever i landzone eller i byzone? Vi har oplevet at kommunen skifter mening alt efter hvilken afdeling, man spørger.

Svar: Efter planlovens § 34, stk. 2, udlægges et område i byzone ved en lokalplan, eller ved gamle, fortsat gældende plandokumenter som byplanvedtægter, bygningsvedtægter og byudviklingsplaner, når der er tale om bymæssig bebyggelse. Landzone er i planlovens forstand den del af landet, som ikke er udlagt til byzone eller sommerhusområde, jf. planlovens § 34, stk. 4. Ved tvivl om, hvilken zone jeres ejendom er beliggende i, anbefales det at tage kontakt til kommunen eller miljøcenter med henblik på at afklare ejendommens zonestatus.

Betalingsregler for spildevandsforsyningsselskaber

Forslag: I bekendtgørelse af lov om betalingsregler for spildevandsforsyningsselskaber⁶ fremgår det, at man som fritidslandbruger med dyr i de fleste tilfælde skal betale for rensning af ikke-renset vand brugt i staldbygninger og på marken - dvs. betale for et produkt man ikke får. De fleste kommuner "tolker" ovennævnte paragraf, så fritidslandmænd kan få en vand-bimåler op i stalden og derved bliver fri for at betale for rensning af staldvandet, eller også kræver de ikke betaling for rensning af vandforbruget over 170 m³ årligt (max for en husstand). Strengt taget gør kommunerne derved noget ulovligt? Alt i alt er reglerne urimelige (og uklare?), og de har skabt en del problematikker i de kommuner, hvor man insisterer på at følge reglerne og kræve penge for et produkt, folk ikke får. Kunne paragraffen ikke blive justeret?

Svar: De nævnte bestemmelser svarer til den nuværende lovs § 2a, stk. 5 og 6. Efter teksten omfatter spørgsmålet formentlig også den nuværende stk. 4, om at vandafledningsbidraget som udgangspunkt fastsættes efter det målte forbrug. Stk. 5 og 6 lyder:

"Stk. 5. For erhvervsejendomme fastsættes vandafledningsbidraget efter vandforbruget fratrukket den vandmængde, der medgår til produktionen eller af anden grund ikke tilledes et spildevandsforsyningsselskab.

Stk. 6. I tilfælde, hvor der afledes vand, uden at der har været et vandforbrug, beregnes vandafledningsbidraget ud fra den afledte vandmængde."

Bestemmelsen om fradrag for erhvervsejendomme (nu § 2a stk. 5), blev oprindeligt indsat ved lov nr. 863 af 23/12 1987. I forarbejderne til denne lov afsnit "5.B. Erhvervsbidrag" vedrørende bestemmelsen fremgår:

"De løbende bidrag opkræves efter målt eller skønnet vandforbrug. Der betales ikke bidrag af vand, der medgår i produktionen eller af anden grund ikke tilledes kloaksystemet. I disse tilfælde må der dog kræves, at vandmængden ledes gennem en bimåler, eller at forbrugeren i øvrigt er i stand til at godtgøre størrelsen af den vandmængde, der ønskes fritaget..."

Bestemmelserne, om at erhvervsejendomme kan fratække vand, som medgår til produktion, kræver således at det kan dokumenteres, hvor meget vand, der medgår til produktionen eller af anden grund ikke tilledes spildevandsforsyningsselskabet. Dette kan fx dokumenteres ved at opsætte en (bi-)måler på det vand, som forbruges - i det i spørgsmålet nævnte tilfælde i stalden eller ved kilden til det vand, som bruges til markvanding.

Af vejledningen til betalingsloven, nr. 3 af 2001 om betalingsregler for spildevandsanlæg, afsnit 4.2.2.3 "Det variable vandafledningsbidrag for erhvervsejendomme" fremgår desuden:

"Som erhvervsejendomme regnes alle ejendomme, der ikke kan henføres til beboelse alene, det vil sige industri- og håndværksvirksomheder, skoler, hoteller, kirker, sportsanlæg, kontorer og ejendomme med blandet bolig og erhverv, herunder også landbrugsejendomme, der er tilsluttet spildevandsanlægget med andet end spildevand fra boligen.

---

⁶ LBK nr. 633 af 7. juni 2010, §2a stk 4 og 5

For at få fradrag skal det vandforbrug, der ønskes fradrag for, kunne henregnes til erhvervsdelen, det vil sige den primære produktion. Et eksempel på primær produktion kunne være et bryggeri, hvis primære produktion er at producere øl og sodavand. I dette tilfælde kunne der ske fradrag for det vand, der medgår direkte til produktionen af disse produkter, hvorimod der ikke kan ske fradrag for vand, der medgår til eksempelvis vanding af bryggeriets græsplæne. En forudsætning for fradraget er, at erhvervsvirksomheden kan godtgøre størrelsen af den vandmængde, der ønskes fritaget, på en måde som kommunalbestyrelsen kan acceptere. Kommunens godkendelse af fradrag kan for eksempel gøres afhængig af opsættelse af en bimåler eller af nærmere dokumenterede skønsmæssige beregninger. Der er ikke hjemmel for kommunalbestyrelsen til at fastsætte en bagatelgrænse for at opnå fradrag. En erhvervsvirksomhed, der kan opfylde kommunens dokumentationskrav, har således krav på at få fradrag."

Det er ikke for indeværende tilsigtet at ændre reglerne om fradrag for erhverv.

Vandløbsloven

Forslag: Når Vandløbsloven ikke overholdes, bør den præciseres bedre, og overtrædelser bør strammes op, idet mange ikke kender, at "det er enhver lodsejers pligt at rense og vedligeholde naturlige vandløb". Kan loven skærpes?

Svar: Bestemmelserne om vedligeholdelse af vandløb er fastsat i vandløbslovens kapitel 7. Vandløb skal vedligeholdes således, at det enkelte vandløbs skikkelse eller vandføringsevne ikke ændres. For offentlige vandløb gælder, at det er vandløbsmyndigheden (kommunen), der skal vedligeholde vandløbet. For private vandløb gælder som hovedregel, at der er bredejerne, der skal vedligeholde vandløbet. Vandløbsmyndighederne kan jf § 36 fastsætte krav til vedligeholdelsens omfang og udførelse. Dette gøres i et vandløbsregulativ. Hvis det vurderes, at vedligeholdelsen ikke udføres tilfredsstillende, kan der klages til kommunen. Kommunen kan i så fald vurdere, om der skal udstedes påbud til bredejerne om vedligeholdelse.

Vandløbsloven indeholder således bestemmelser om klage og påbud ved overtrædelser, og det vurderes derfor ikke, at der vil være behov for at præcisere loven yderligere herom.

Retsinformation

Forslag: På retsinformation refererer kemikalieloven og miljøbeskyttelsesloven til senere forskrifter. I begge tilfælde er den 'senere forskrift' udgivet tidligere end 26/06/2010, og er angivet som historisk. Kan det forklares?

Svar: Det er rigtig, at der for begge lovbekendtgørelser er angivet senere ændringer, som er vedtaget før lovbekendtgørelserne. Det skyldes, at disse ændringer ikke (fuldt ud) var trådt i kraft endnu, da lovbekendtgørelserne blev udstedt, og de ikke-ikrafttrådte ændringer er ikke medtaget i lovbekendtgørelserne. Det fremgår også af indledningerne til lovbekendtgørelserne. Disse ændringer står ikke som historiske i Retsinformation.